

Ni visina nije bila prepreka vrijednim restauratorima

Transport je bio izazov za sebe

Dosta truda i znanja je uloženo u obnovu glavnog oltara

Kruna dugogodišnjeg rada Restauratorskog odjela Dubrovnik

Vraćen glavni oltar u crkvu Gospe od Šunja, završeno uređenje svetišta

Sam smještaj oltara u otočnoj crkvi na brdašcu bio je izazov, a kako na Lopudu nema kamiona ni kombija, za transport od pristaništa do crkve korišteni su traktori

Slijeva: Veljko Bartol, Antonio Blašković, Nađa Lučić, Alma Dilberović, Dragutin Furdi, Jurica Brašić i Jan Lončarević (ispred)

PIŠE: BRUNO LUCIĆ
 FOTO: PRIVATNI ALBUM

Završeni su konzervatorsko-restauratorski radovi na oltaru Uznesenja Blažene Djevice Marije u crkvi Gospe od Šunja. Za nastanak ove divne vijesti pobrinuo se vrijedni tim

Restauratorskog odjela Dubrovnik Hrvatskog restauratorskog zavoda koji je uz pomoć brojnih vanjskih suradnika pa i mještana uspješno došao do kraja još jednog projekta.

Zahvaljujući njihovom neumornom radu i angažmanu, svetište je poča-

šćeno na najljepši mogući način. Otočane će ispuniti ponosom, a ni posjetitelji zasigurno neće ostati ravnodušni.

Korišteno drvo je 'zlatom Venecije'

Ne samo da unutrašnjost crkve odsad odiše

posve drugačije, daleko uzvišenije, nego je osigurana njezina budućnost za naraštaje Lopudana koji tek trebaju doći, a ovaj vrijedni otočni biser kulturne baštine sačuvan je i za posjetitelje koji će ga jednog dana otkriti. Međutim, nije samo oltar prošao sveobu-

hvatnu obnovu...

Viša konzervatorica-restauratorica i voditeljica Restauratorskog odjela Dubrovnik Hrvatskog restauratorskog zavoda, **Nađa Lučić**, otkrila je više o ovom i navela druge napravljene zahvate:

- Povratak i montaža oltarnog retabla je završetak vrlo opsežnih i sveobuhvatnih radova koji su se provodili dugi niz godina na arhitekturi i inventaru crkve Gospe od Šunja. Od građevinske sanacije arhitekture, radova na drvenom kasetiranom svodu, bočnim oltarima, korskim klupama i sakristijskom ormaru, dok su u sklopu programa Hrvatskog restauratorskog zavoda koji su financirani sredstvima Ministarstva kulture i medija, rađeni zidni oslici u svetištu, raspelo s trijumfalnog luka, dvije slike s prikazima Bogorodice s Djetetom koje su rađene na drvu, od kojih je jedna velika oltarna pala i finalno glavni oltar titularan Uznesenju Blažene Djevice Marije. Intenzivni radovi na inventaru svetišta su započeti još davne 2001. kad je demontiran drveni svod, a potom koju godinu kasnije i glavni oltar zbog radova na građevinskoj sanaciji apside. Radovi su se odvijali sukcesivno uz koordinaciju, dogovor i nadzor nadležnog Konzervatorskog odjela u Dubrovniku, podsjeća Lučić.

Potom je više otkrila o samom oltaru na kojem se doslovno do neki dan radilo.

- Oltar spada u grupu od nekolicine tako monumentalnih drvenih oltara koji su sačuvani na ovom području. Dativan je u drugu polovicu 16. stoljeća i rad je neke od altarijskih radionica iz regije Veneta. Nažalost, do sada nisu pronađeni nikakvi arhivski dokumenti o porijeklu ili nabavi oltara, ali prema tehnologiji izrade, blizak je oltarima koji su rađeni u radionici znamenitog venecijanskog drvorezbara **Paola Campse**. Osim što je stilski nedvojbeno venecijanske provenijencije, istraživanjima tragova alata i načinima obrade i pripreme drvne građe otkrili smo da je za izradu korišteno drvo ariša koje je sječeno u šumama na istočnim Do-

lomitima, a potom splavareno tokom rijeke Piave do zattera u venecijanskim lagunama gdje se prodavalo kao sirovina. Danas to drvo nazivaju "zlatom Venecije". Oltarna arhitektura je monumentalni okvir za prizor Marijina Uznesenja koji sačinjavaju skulptura Bogorodice i skulpturalna grupa od 12 apostola. Na pozadini je prikazan lopudski zaljev s galijunom koji uz prikazane svece: sv. Vlahu i sv. Nikolu ukazuju na vezu s lokalnim naručiteljima, moguće s nekim brodovlasnicima ili kapetanima, pojasnila je viša konzervatorica-restauratorica.

Uigrani tim stručnjaka

Na kraju je navela tko je sve sudjelovao u radovima.

- Realizacija ovakvih projekata zbog obima poslova je nemoguća bez uigranog tima konzervatora-restauratora. Za poimenice ih svih spomenuti lista bi bila preduga, ali svakako svi kolege iz Hrvatskog restauratorskog zavoda Restauratorskog odjela Dubrovnik sa specijalizacijama za polikromiranu drvenu skulpturu i slike su sudjelovali i doprinijeli da se posao završi. Na projektu su tijekom godina bili angažirani i brojni vanjski suradnici. Sama montaža je realizirana u suradnji s četvoricom kolega iz stolarske radionice Odjela za namještaj i drvene konstrukcije iz Zagreba. Transport i montaža u svetišće su logistički bili zahtjevniji jer, ne samo da se radi o predmetu velikih dimenzija, već je sama okolnost da se oltar nalazi na otoku u crkvi na brdašcu koje se izdiže poviše mjesta bila izazov. Kako na Lopudu ne prometuju kamioni ili kombiji, za transport od pristaništa do crkve smo koristili traktore. Ovdje se svakako moram zahvaliti ekipi iz Građevinar Quelina koji su nam pomogli oko transporta, a posebno zahvaljujemo nekolicini Lopudana: **Vlasti Pulić Glavović, Nikši Konjuhu, Ivu Gali, Matu Tolji, Ivanu Obuljenu, Anti Braču i Krešu Čačiću** koji su nam u protekla dva tjedna pomagali na sve moguće načine, poručuje Lučić na kraju.